

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**17-211/10
Београд

ПД

дел.бр. 15233 датум 11.7.2011

**Заштитник грађана
Zastitnik gradana**

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и чланова 1. став 1. и 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07), у поступку контроле законитости и правитости рада Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управе за ветерину, по притужби Дејана Катића, из Београда, Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Министарство пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управа за ветерину начинило је пропуст у раду на штету права грађана, јер је у поступку регистрације ветеринарских организација у Регистар Министарства, неоспоровано захтевало да грађани доставе исправе искључиво у овереном препису, односно овереној фотокопији, чиме су им наметнути непотребни трошкови и обавезе, а на супрот принципима добре управе и начелима управног поступка да се пропис примењује на начин који је најповољнији за грађане.

На основу утврђених недостатака у раду, Заштитник грађана упућује Министарству пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управи за ветерину следеће

ПРЕПОРУКЕ**I**

Министарство пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управа за ветерину, у свом будућем раду неће мимо закона и подзаконских прописа захтевати од грађана достављање исправа које служе као доказ у поступку искључиво у овереном препису, односно овереној фотокопији.

II

Када грађанин у поступку пред Министарством пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управом за ветерину, поднесе исправу у обичном препису, односно фотокопији, ако законом или подзаконским прописом није другачије предвиђено, поступајуће службено лице ће непосредним увидом утврдити да ли је тај препис, односно фотокопија верна оригиналу.

III

Министарство пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управа за ветерину, ће ускладити постојеће Упутство о поступку регистрације ветеринарских организација у делу који се односи на достављање релевантне документације са одредбом члана 156. Закона о општем управном поступку.

Министарство пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управа за ветерину обавестиће Заштитника грађана, у року од 60 дана од дана пријема сва препоруке, о предузетим мерама и поступању по њој, уз достављање релевантне документације и других доказа на основу којих се са сигурношћу може утврдити да је по препоруци Заштитника грађана поступљено.

Делиградска 16, 11000 Београд

Телефон: (011) 2068-100 www.zastitnik.rs e-mail: zastitnik@zastitnik.rs

Разлози:

Заштитник грађана примио је 8. фебруара 2010. године притужбу Дејана Катића, из Београда. Увидом у притужбу и сагледавањем приложне документације установљено је да је притужба поднета поводом поступања Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде – Управе за ветерину у погледу примене Упутства о поступку регистрације ветеринарских организација у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Наиме, из приложне документације произилази да је од подносиоца притужбе, као власника ветеринарске амбуланте, у поступку усклађивања са новим прописима, затражено да уз захтев за регистрацију и утврђивање испуњености услова за обављање послова ветеринарске делатности, достави и релевантну документацију у облику оверених фотокопија или исписа. У притужби се посебно истиче да се приликом подношења захтева за регистрацију непотребно захтева достављање документације која је већ једном достављена Министарству, као и она која превазилази захтев прописано законом и поменутиим правилником, при чему подносиоци захтева сносe трошкове који су већ једном наплаћени.

Оцењујући наводе из притужбе као и приложну документацију, те чињеницу да је у конкретном случају реч о примени републичких закона, других прописа и општих аката, односно повреди принципа добре управе, Заштитник грађана је покренуо поступак контроле законитости и правилности рада Управе за ветерину Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, о чему је овај орган обавештен 6. априла 2010. године, у складу са чланом 29. Закона о Заштитнику грађана. Истим актом затражено је изјашњење о свим чињеницама и околностима значајним за доношење става о правилности и законитости поступања органа.

У изјашњењима Управе за ветерину Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде број 323-06-3105/2010-05 од 27. априла 2010. године и дописа Управе за ветерину који је прилазан у Стручној служби Заштитника грађана 17. фебруара 2011. године, Заштитнику грађана је, између осталог, предочено да је од ветеринарских организација које нису извршиле своју законску обавезу усклађивања, захтевано достављање доказа и јавних исправа неопходних за доношење законитих и на истинитим чињеницама заснованих решења о утврђивању испуњености услова за обављање ветеринарске делатности, односно њихове усклађености са законом и упису у Регистар.

Истовремено, у погледу чињенице да се захтевају оригинали, оверена фотокопија или преписи ове документације, истакнуто је да законски основ за овај захтев лежи у Закону о општем управном поступку, где је чланом 8. утврђено да је једно од основних начела којим се воде државни органи приликом решавања у управним стварима начело истинитости, као и чланом 156. којим је прописано да исправе које служе као доказ, странке подnose у оригиналу, микрофилмској копији исправе или репродукцији те копије, или у овереном препису, а може је поднети и у обичном препису.

Одредбама Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/2010), прописано је да, ако се на основу закона, странкама и другим учесницима у поступку намећу обавезе, према њима ће се примењивати мере предвиђене прописима које су за њих повољније, ако се таквим мерама постиже циљ закона. Такође, утврђено је да се поступак мора водити без одуговлачења и са што мање трошкова за странку и друге учеснике у поступку, али чак и да се прибаве сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања и за доношење законитог и правилног решења.

Истовремено, одредбом члана 156. овог закона исправе које служе као доказ подnose странка или их прибавља орган који води поступак, при чему странка подноси исправу у оригиналу, микрофилмској копији исправе или репродукцији те копије или у овереном препису, а може је поднети и у обичном препису. Када странка поднесе исправу у обичном препису, службено лице ће утврдити да ли је тај препис веран оригиналу.

Одредбама члана 5. став 3. и 4. Правилника о садржини и начину вођења регистра правних лица за обављање ветеринарске делатности и регистра предузетника који обављају послове ветеринарске делатности („Сл. гласник РС”, бр. 11/2008) прописано је да подносилац захтева за упис у Регистар доставља оверене копије исправа којима се доказује да је правно лице, односно предузетник уписан у одговарајући регистар код надлежног органа, о ПИБ-у и о свим отвореним рачунима банака.

Упутством Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде о поступку регистрације ветеринарских установа, у његовом другом делу, намењено је, између осталог да подносилац захтева, након доношења позитивног решења о испуњености услова за ветеринарске организације у погледу објекта, опреме и средстава за рад, Министарству доставља и тражи документацију у облику оверене фотокопије или прписа (диплома о завршеном Факултету ветеринарске медицине, уверење о положеном стручном испиту, лиценца за обављање ветеринарске делатности, писани листови из радне књижице, обрасце М-1/3 пријаве осигурања и пријава о заснивању радног односа).

Сагледавајући наведене прописе, упутство Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину и податке до којих се дошло током спроведеног поступка контроле правилности и законитости рада тог органа, Заштитник грађана је оценио да садржина Упутства о поступку регистрације ветеринарских организација није у супротности са релевантним одредбама Закона о ветеринарству и пропратних правилника, али да је Управа за ветерину Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде неправилно тражила од грађана, као подносиоца захтева за регистрацију, релевантну документацију искључиво у облику оверених фотокопија или прписа, иако не постоје оправдани разлози у конкретном случају да се и приложеним исправама у обичном препису, након што службено лице утврди да су верне оригиналу, не може поклонити пуно поверење.

У складу с тим, оцењено је да ове одредбе Упутства о поступку регистрације ветеринарских организација нису у складу са чланом 156. Закона о општем управном поступку.

С обзиром да обичан препис исправе свакако не може задовољити орган у смислу начела истине у управном поступку, службено лице у том случају има тражити да му се покаже оригинал, којом приликом ће утврдити да ли је препис веран оригиналу, па ће о томе ставити забелешку на препису, а оригинал вратити. На овај начин, поштовање начела истинитости у управном поступку, не иде на уштрб начела економичности.

Органи управе су, у оквиру начела управног поступка и принципа добре управе дужни да странкама омогуће што лакшу заштиту својих права и интереса, те да према њима примењује мере предвиђене прописима које су за њих повољније.

Органи управе који воде поступак дужни су да обезбеде успешно и квалитетно остваривање и заштиту права и правних интереса физичких лица, правних лица или других странака, при чему органи не смеју неосновано, нерационално и несразмерно да ограничавају права грађана или да им намећу непотребне трошкове који нису у разумној вези са законитим циљем поступка или радње која се предузима.

Сва општа и појединачна акта, укључујући и интерна акта која у свом раду доносе органи управе ради прецизирања законских одреџби, морају бити у складу са релевантним законским прописима.

Заштитник грађана је посебно ценио намеру Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да странкама обезбоди стручну помоћ како би брже и ефикасније оствариле своја права, а поступак се појаснио, олакшао и убрзао, којом се руководило приликом доношења предметног Упутства, што је свакако пример добре праксе.

Међутим, Заштитник грађана је неспорно утврдио да је Министарство пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде - Управа за ветерину, прекорачило своја овлашћења када Упутством о поступку регистрације ветеринарских организација није предвидело и могућност подношења исправа у облику обичног преписа, чиме је наметнуло непотребне и нерационалне трошкове за велики број грађана, посебно оних који су били у обавези да ускладе своју организацију, рад и пословање са одредбама нових прописа и поново доставе исправе којима је орган већ фактички располагао.

На основу свих утврђених чињеница и околности, Заштитник грађана је утврдио пропуст у правилности и законитости рада Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину на штету остваривања права грађана и, сагласно члану 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана, упутио органу управе препоруку ради отклањања уочених недостатака у раду, као и у циљу унапређења рада органа управе и спречавања сличних пропуста у будућности.

ЗАМЕНИК ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА

